

Abraham: zijn roeping

De vader van Abraham heette Terah en deze woonde met zijn familie in de plaats Ur in het tegenwoordige Irak bij de rivier de Eufraat, één van de rivieren die door het vroegere paradijs liepen.

Terah was een nakomeling van Sem en hij had drie zonen: Abram, Nahor en Haran.¹ De zoon van Haran heette Lot. Dus verplaatst in onze tijd zou Lot tegen Abram "Oom Abram" moeten zeggen.

Abram huwde een schone vrouw genaamd Sarai. Genesis 20:12 vermeldt ons dat Sarai de halfzuster van Abram was, dat wil zeggen, zij was de dochter van zijn vader Terah maar niet van de moeder van Abram.

Daaruit blijkt dat Terah meerdere vrouwen had, wat in die tijd gebruikelijk was.

In Handelingen 7:2 t/m 4 verhaalt Stefanus de roeping van Abraham als volgt:

2. De God der heerlijkheid verscheen aan onze vader Abraham, toen hij nog in Mesopotamië was, voordat hij in Haran woonde.

3 En Hij zei tegen hem: Ga uit uw land en uit uw familie en kom naar een land dat Ik u wijzen zal.

4 Toen ging hij uit het land van de Chaldeeën en ging in Haren wonen.

We lezen in Genesis 11:30 en verder:

30 Sarai nu was onvruchtbaar; zij had geen kind.

31 En Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot zijn kleinzoon, de zoon van Haran, en Sarai, zijn schoondochter, de vrouw van zijn zoon Abram, en zij trokken met hem uit Ur van de Chaldeeën om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen tot Haran en bleven daar wonen.

Abram vertrok met zijn vader uit Ur en gingen met hun have en vee langs de rivier de Eufraat (zodat ze voldoende water hadden voor zichzelf en hun vee) en ze kwamen toen in Haran en dat ligt in het huidige Syrië.

In Haran had Terah en zijn familie zich dus gevestigd en nadat Terah gestorven was, werd Abram door God geroepen:

Genesis 12:1 *De Heere nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik wijzen zal.*

Hier kwam de eerste geloofsopdracht voor Abram: Ga uit dit land weg; maak je van je familie los en ga naar een land – zo sprak de Heere tegen hem – dat Ik u wijzen zal.

Abram nam afscheid van zijn familie. "Waar gaan jullie heen" zo vroegen ze Abram en Sarai en ook Lot. "Wij gaan naar een land, dat God ons wijzen zal."

En dan komen de beloften, terwijl hij nog aan het begin van zijn loopbaan stond. Die beloften staan in Genesis 12:2/3

2 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn.

¹ Gen. 11:27

De Israëlieten zijn de nakomelingen van Abram en Sarai. De naam van Abram is inderdaad groot geworden over de hele wereld en men kan nu nog over hem lezen waar ook ter wereld.

3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Omdat de Messias Jezus uit de nakomelingen van Abram en Sarai geboren is, zijn alle geslachten van de aardbodem mede door Abram gezegend.

Over ons, die het eigendom van Christus zijn, staat in Galaten 3:29 "En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen.

4 Toen ging Abram op weg, zoals de Heere tot hem gesproken had, en Lot ging met hem mee. Abram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Haran trok.

Abraham was dus 75 jaar toen hem beloofd werd dat met zijn nageslacht alle stammen der aarde gezegend zouden worden.

En dat werd hem gezegd, nadat in Gen. 11:30 is genoemd, dat Sarai onvruchtbaar was.

Van nature zijn ook wij onvruchtbaar. En het kost tijd dat Jezus in ons gestalte krijgt. Het nieuwe leven in ons – het leven van Jezus – kan alleen door geloof in ons geboren worden en door geloofs gehoorzaamheid in ons groeien.

Toen Abraham 75 jaar was, werd hem al nageslacht beloofd maar pas toen hij circa 100 jaar oud was, werd Izaäk geboren.

Abram ging! Hij ging in geloof en hij gehoorzaamde in het geloof dat God hem de weg zou wijzen, zoals we ook lezen in Hebr. 11:8 (het hoofdstuk over de geloofshelden):

Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam geweest om weg te gaan naar de plaats die hij tot een erfdeel ontvangen zou. En hij is weggegaan zonder te weten waar hij komen zou.

Daar gingen ze allemaal; de voornaamsten waarschijnlijk op kamelen en de mannen hadden zich bewapend o.a. met schilden.

En ook wij zijn op reis en bewapend met het schild van het geloof, waarmee we al de vurige pijlen van de vijand kunnen uitblussen.²

In Genesis 12 vanaf vers 10 lezen we over een zwakke zijde van Abram. Die zwakke zijde kwam naar voren, toen hij niet volkomen op zijn God vertrouwde.

10 Er kwam hongersnood in dat land. Daarom trok Abram naar Egypte om daar als vreemdeling te verblijven, omdat de hongersnood in het land zwaar was.

Het succes van de oogst was in Kanaän geheel afhankelijk van de regenval en omdat Egypte al van ouds de korenschuur der oude wereld genoemd werd, trok Abram naar Egypte. Letterlijk staat er in het Hebr. "hij daalde af naar Egypte" omdat Egypte lager gelegen was dan Kanaän en het daarom ook rijker was aan water.

² Efeze 6:16

Als vreemdeling vertoeven in Egypte betekende toen dat je vreemd bleef aan het Egyptische leven en hun godsdienst, maar wel kon genieten van de rechten, waarop een gast in het oude Oosten aanspraak kon maken, namelijk verzorging en bescherming.

Genesis 12:11 En het gebeurde, toen hij op het punt stond om Egypte binnen te gaan, dat hij tegen zijn vrouw Sarai zei: Zie toch, ik weet dat je een vrouw bent die knap is om te zien.

Sarai was 10 jaar jonger dan Abram dus ongeveer 65 jaar maar de leeftijd der mensen was in die tijd veel hoger dan nu. Abram werd 175 jaar en Sarai 127 jaar.

12 Als de Egyptenaren je zien, dan zullen ze zeggen: Dat is zijn vrouw! Dan zullen ze mij doden en jou in leven laten.

De Egyptenaren, wier vrouwen destijds een wat gele huidskleur bezaten, hadden oog en voorkeur voor de schoonheid van Aziatische vrouwen en een Egyptische vorst nam toen graag een Aziatische vrouw in zijn harem op.

En nu gaat Abram iets doen, waaruit blijkt, dat hij niet ten volle op God vertrouwdde als de beschermer van hem, zijn vrouw en zijn hele bezit.

13 Zeg toch dat je mijn zuster bent, zodat het mij omwille van jou goed zal gaan en ik omwille van jou blijf leven.

Het was inderdaad waarheid, want Sarai was immers een halfzuster van Abram.

Maar het was een halve waarheid, omdat Sarai bovendien de echtgenote van Abram was.

Maar het mooie van God is dat - ondanks de zwakheid van Abram - God zijn beloften in stand houdt. Zo geeft ook de Heere met ons de moed niet op wanneer wij soms niet ten volle op Hem vertrouwen en houdt Hij zijn beloften in stand.

Niettemin was deze handelswijze van Abram riskant en kwam niet voort uit geloof. Hij bracht zichzelf en Sarai in moeilijkheden.

14 En het gebeurde, zodra Abram in Egypte kwam, dat de Egyptenaren de vrouw zagen dat ze bijzonder knap was.

15 Ook de vorsten van de farao zagen haar en zij prezen haar aan bij de farao. Daarom werd de vrouw meegenomen naar het huis van de farao.

Sarai werd toegevoegd aan het harem van Farao. Echter, zo zal blijken, heeft Hij haar niet als vrouw genomen maar hij zag haar als kandidaat.

16 Omwille van haar deed hij (Farao) goed aan Abram, zodat hij kleinvee, runderen, ezels, slaven en slavinnen, ezelingen en kamelen kreeg.

17 Maar de Heere trof de farao en zijn huis met zware slagen, vanwege Sarai, de vrouw van Abram.

18 Toen riep de farao Abram en zei: Wat hebt u mij aangedaan? Waarom hebt u mij niet verteld dat zij uw vrouw is?

Toen Farao verder wilde gaan en Sarai daadwerkelijk tot vrouw wilde nemen, heeft Sarai waarschijnlijk tegen hem gezegd dat Abram weliswaar haar broer was, maar tevens haar echtgenoot. Sarai

wilde onder geen beding Abram onttrouw worden.

En farao sprak verder tot Abram in vers 19: *Waarom hebt u gezegd: Zij is mijn zuster, zodat ik haar tot vrouw genomen heb? (dat wil zeggen: in mijn harem opgenomen heb) Nu, hier is uw vrouw; neem haar mee en ga!*

Abram kon hier niets tegenin brengen en hij moest het land verlaten met een soort vrijgeleide. Farao heeft hem toch goed behandeld.

Deze gebeurtenis betekent niet dat God deze halve waarheid goedkeurt want door God niet volledig te vertrouwen, kan men zichzelf en anderen in moeilijkheden brengen.

Tenslotte nog iets moois van Abram, namelijk zijn nederigheid.

We lezen hierover in Genesis 13:5 t/m 11 waar staat:

5 Lot, die met Abram meeding, had ook kleinvee en runderen en tenten.

6 En dat land liet het niet toe dat zij bij elkaar woonden, want zij hadden veel bezittingen, zodat zij niet bij elkaar konden wonen.

7 Er ontstond dan ook onenigheid tussen de herders van het vee van Abram en de herders van het vee van Lot. Bovendien woonden in die tijd de Kanaänieten en de Ferezieten in dat land.

8 En Abram zei tegen Lot: Laat er toch geen onenigheid zijn tussen mij en jou, en tussen mijn herders en jouw herders. Wij zijn immers mannen die broeders zijn!.

9 Ligt heel het land niet voor je open? Scheid je toch van mij af: als jij naar links gaat, dan zal ik naar rechts gaan, en als jij naar rechts gaat, dan zal ik naar links gaan..

Hoewel Abram ouder was dan Lot, liet hij aan Lot de keuze: ga jij naar links, dan ga ik naar rechts óf, ga jij naar rechts, dan ga ik naar links.

Hier zien we het zuivere geloof van Abram. "God zorgt voor mij en ik kom niets tekort. Jij mag de beste weidegronden uitkiezen, Lot, want God zorgt toch buitengewoon goed voor mij."

En Lot zag aan wat voor ogen was zoals in vers 10 staat:

10 En Lot sloeg de ogen op en zag dat heel de Jordaan vlakte rijk aan water was, voordat de Heere Sodom en Gomorra te gronde gericht had, was zij in de richting van Zoar als de hof van de Heere, als het land Egypte.

11 Daarom koos Lot voor zichzelf heel de Jordaanvlakte en Lot trok naar het oosten; en zij werden van elkaar gescheiden.

Uit het woordje "daarom" blijkt dat Lot koos naar het vlees maar dat Abram handelde in de Geest van geloof. Maar het gevolg van de keuze van Lot was wel, dat Lot bij Sodom en Gomorra kwam te wonen en later zelfs in Sodom.

Laten we dus leven uit geloof, en vol vertrouwen en gelovig en ootmoedig op Gods wegen wandelen. Altijd op Hem vertrouwen in alle wisselende omstandigheden van het leven, want er staat geschreven:

Werp al uw zorgen op Hem, want Hij zorgt voor u.³

En:

Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen.⁴

³ 1 Petrus 5:7

⁴ Efeze 6:16